

Impactul investițiilor asupra creșterii economice

Lucia Gujuman
Universitatea Tehnică a Moldovei
Chișinău, Moldova
lucia.gujuman@src.utm.md

Abstract – Investments are of major importance for all countries of the world, including for developed ones. Without them it is impossible to renew the production process and to develop all the areas of an economy. Investments generate a series of economic, technical, scientific, structural, social and environmental effects

Termeni cheie — sector TIC, investiții, consum, creștere economică, globalizare, tehnologii moderne, performanțe, servicii TIC, lățimea de bandă, inovare, progresul tehnico-științific, piață națională, piață internațională.

I. INTRODUCERE

Investitiile reprezintă cel mai important stimul pentru orice activitate economică. În cadrul economiei naționale, investițiile constituie elementul fundamental care inițiază și dezvoltă orice activitate umană, reprezintă ceea ce este motorul pentru un sistem activ. Efectele pozitive ale investițiilor pentru economia națională nu se limitează numai la creșterea economică.

Problematika investițiilor este studiată de savanți reieșind din rolul decisiv al acestora pentru dezvoltarea economică și soluționarea problemelor sociale stringente. Investițiile reprezintă factorul primordial în strategia dezvoltării economiei naționale, a tuturor ramurilor și domeniilor de activitate, a zonelor țării, a sporirii venitului național, condiție a creșterii nivelului de trai al întregului nostru popor și înaintării patriei pe calea progresului, civilizației și bunăstării.

II. ABORDAREA MULTILATERALĂ A CONCEPTULUI DE INVESTIȚII

Noțiunea de investiții definește o categorie deosebit de complexă ca și conținut deseori controversată în opinia a numeroși autori. Noțiunea de investiții poate considerată atât în sens restrâns cât și în sens larg.

În sens *restrâns*, investițiile sunt mijloace financiare destinate achiziționării unor bunuri de folosință îndelungată sau de active fixe pentru lărgirea și modernizarea producției.

În sens *larg* investițiile înglobează atât cheltuielile cu procurarea mijloacelor de muncă, cât și pe cele destinate achiziționării de materii prime, materiale, plata salariilor, precum și pentru diverse operațiuni bancare, adică toate resursele financiare folosite în mod curent într-o unitate economică pentru finanțarea producției.

Investițiile reprezintă elementul decisiv al creșterii economice, al promovării factorilor intensivi, calitativi și de eficiență. Investițiile reprezintă suportul material al dezvoltării economico-sociale a țării. Ele stau la baza suplینirii, diversificării și creșterii calitative a tuturor factorilor de producție. Sporirea capitalului fix sau circulant, creșterea

randamentului tehnic și economic al utilajelor, sporirea productivității muncii, suplimentarea de locuri de muncă, diversificarea producției nu pot fi asigurate fără un consum de resurse financiare, fără investiții.

Conceptul de investiție este unul complex care necesita abordare multilaterală. În funcție de interes și scop el poate fi precăutat sub diferite arii de cuprindere, perspective și planuri și anume:

Interpretarea contabilă, care reduce investiția la noțiunea de imobilizări, în sensul contabil al termenului: totalitatea bunurilor mobile și imobile, corporale sau necorporale, achiziționate sau create în societate, care rămân neschimbate ca formă fizică o perioadă lungă de timp.

Interpretarea economică, care lărgeste forma de manifestare a investițiilor: totalitatea consumurilor de resurse făcute în prezent cu speranța obținerii în viitor a unor efecte superioare cheltuielilor actuale.

Interpretarea financiară, consideră investițiile totalitatea cheltuielilor de resurse care generează venituri sau economii pe o perioadă mare de timp în viitor și a căror amortizare se face în mai mulți ani.

Reeșind din definițiile prezentate propunem următoarea definiție a investițiilor:

Investițiile reprezintă economiile unei persoane fizice, agent economic sau ale societății în totalitatea sa, rezultate ca excedent de venituri peste cheltuielile de consum, care se plasează de aceștia pentru crearea sau dezvoltarea, modernizarea activelor fixe cu scopul obținerii unui flux durabil de câștiguri bănești după punerea în funcțiune.

III. EFECTELE INVESTIȚIILOR ASUPRA CREȘTERII SOCIAL – ECONOMICE.

Investițiile generează o serie de efecte de natură: economică, tehnico-științifică, structurală, socială și ecologică (vezi tabelul 1).

Tabelul 1
Sistemul de indicatori ai efectului activității investiționale

Tipurile efectului	Indicatorii efectului
Efectul economic:	1. Creșterea volumului vânzărilor. 2. Ponderea mărfurilor cu valoare adăugată înaltă în volumul global al vânzărilor. 3. Creșterea exportului și diversificarea lui. 4. Creșterea profitului și rentabilității. 5. Reducerea termenului de recuperare. 6. Reducerea termenelor de construcție capitală. 7. Îmbunătățirea utilizării

	resurselor: sporirea productivității muncii, creșterea randamentului fondurilor, accelerarea rotației mijloacelor circulante etc.
Efectul tehnico-științific structural:	1. Sporirea numărului brevetelor de invenție, mostrelor industriale înregistrate etc. 2. Creșterea ponderii producției certificate și a proceselor tehnologice avansate. 3. Creșterea ponderii noilor tehnologii informaționale. 4. Creșterea coeficientului de automatizare a producției și utilizare a rețelei Internet. 5. Ridicarea nivelului organizatoric al producției și gestiunii (respectarea termenului și siguranța executării comenzilor, regularității plăților etc). 6. Creșterea numărului de publicații (indicii de citare a surselor originale). 7. Sporirea competitivității mărfurilor și serviciilor pe piețele internaționale.
Efectul social:	1. Sporirea veniturilor lucrătorilor. 2. Creșterea gradului de satisfacere a necesităților vitale ale lucrătorilor. 3. Creșterea gradului de securitate a lucrătorilor. 4. Ridicarea nivelului de satisfacere a nevoilor sociale și spirituale ale personalului. 5. Creșterea numărului locurilor de muncă. 6. Ridicarea nivelului profesional al angajaților. 7. Îmbunătățirea condițiilor de muncă și odihnă. 8. Majorarea duratei vieții lucrătorilor și a membrilor familiei lor, reducerea morbidității și invalidității.
Efectul ecologic:	1. Reducerea evacuărilor de substanțe poluante în atmosferă, sol, apă. 2. Scăderea volumului deșeurilor de producție. 3. Creșterea gradului de ergonomie a producției. 4. Ameliorarea ecologică a mărfurilor fabricate. 5. Ameliorarea ergonomică (nivelul de zgomot, vibrație etc.) a mărfurilor fabricate. 6. Micșorarea amenzilor pentru încălcarea legislației ecologice și a altor documente normative.

Influența decisivă a investițiilor asupra creșterii economice este dezvăluită de J.M. Keynes care a introdus în știința economică concepția multiplicatorului. Astfel o majorare a investițiilor are drept consecință sporirea produsului intern brut în proporții mult mai ridicate decât volumul inițial al plasamentelor. P. Samuelson, J. Hics, E. Hansen și alți economiști au dezvoltat această concepție, demonstrând specificul multiplicativ al investițiilor planificate în mod rațional (investment accelerator).

IV. CONCLUZII.

Concomitent cu dezvoltarea economiei informațiilor, noțiunea de creștere economică se schimbă din punct de vedere calitativ. În societatea postindustrială, progresul social-economic nu se măsoară atât cu ritmul de sporire cantitativă a P.I.B.-ului, cât cu creșterea indicilor calității vieții. Se formează un tip absolut nou al dezvoltării social-economice, fapt care modifică esențial conținutul politicii investiționale.

Creșterea economică este condiționată ca niciodată de progresul tehnic, care în secolul al XXI-lea nu are un caracter de economisire a muncii, ci de consum al muncii. De cerere,

însă, se bucură doar munca de înaltă calificare și de un nivel intelectual superior. Productivitatea acestei munci, însă, nu poate fi asigurată decât de investițiile masive în capitalul uman.

În condițiile economiei informaționale, omul devine exponentul principalei forțe productive. Acest fapt este condiționat de proprietatea unică a muncii umane de a produce și utiliza noua informație. Munca de creație este principala sursă de creștere economică.

Legătura reciprocă între investițiile în capitalul uman, investițiile și creșterea economică a fost recercetată într-o serie de monografii. Savantul italian R. Patrelli a lansat concepția creșterii economice: de la cunoștințe la tehnologii, apoi la productivitatea "industrială", noile procese și produse și, în sfârșit, la creșterea propriu-zisă. Această concepție servește drept principiu teoretico-fundamental pentru politica investițională contemporană.

Creșterea economică reală depinde de interacțiunea dinamică a factorilor economici și tehnici, care este determinată de dinamica și structura investițiilor. Cercetătorii remarcă rolul special jucat în trei factori de bază. Primul reprezintă nivelul noii tehnologii, realizat ca urmare a investițiilor făcute, care stabilește plafonul de creștere a PIB. Cel de-al doilea factor reprezintă mărimea rentei asupra profitului, obținut de firmele care printre primele au implementat noua tehnologie. Cel de-al treilea factor este mecanismul de repartizare a rentei.

Creșterea economică ca rezultat al investițiilor poate fi obținută prin acționarea a patru mecanisme interdependente:

1. Intrarea investițională;
2. Reorganizarea fundamentală a firmelor existente;
3. Înființarea de firme noi;
4. Sporirea competitivității economiei în urma realizării politicii investiționale

Cel mai îndelungat efect asupra dezvoltării economiei îl au inovațiile. Ele asigură fabricarea noilor tipuri de producție și dinamica coeficientului ocupației. Fiecărui mecanism îi corespunde un anumit gen de activitate economică sau investițională (inovațional, organizatoric, educativ-instructiv). În plus, toate sunt interdependente, creând suprastructura intelectuală a activității investiționale.

V. BIBLIOGRAFIE

- [1] Cistelean Lazar, Procesul investițional, București, 1983, pag. 11.
- [2] Burduș Eugen, Strategia întreprinderii, Tribuna economică, nr. 4-5, an. 95, pag. 8-9,
- [3] Stoian Marian, Gestiunea investițiilor București, Editura A.S.E. București, 2003.